

ere dem, der ere komne op over Fradraget, op over de 2,000 Kr., og da ganske særlig dem, for hvem der ikke er Tale om Fradrag, altsaa for Landets Vedkommende de større Huse og de mindre Gaarde. Men naar det er Tilfældet, synes jeg, at det er rigtigt, at man søger at ændre dette Forhold ved at forandre Tillægs- og Fradragsreglerne for den personlige Skat, og hvad her er foreslaaet, forekommer mig ret moderat. Jeg fik næsten lidt Haab om, at der i saa Henseende kunde gennemføres noget, ved de Udtalelser, der i Dag faldt fra det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Pagh), idet det ærede Medlem opfordrede Tinget til at stemme det Punkt ud, som angik Statstilskuddet til Kommunerne. Det kunde tyde paa, at han muligt nu som Repræsentant for sit Parti kunde være villig til at gaa med til en Forhøjelse af Fradraget og Tillæget.

Endelig er der ogsaa en anden Ting som jeg synes, man her bør tage i Betragtning. Man har hidtil kun kendt Formue- og Lejlighedsskat, men dette Forhold er i Virkeligheden nu forandret, idet den saakaldte Lejlighedsskat er forsvunden, og man er gaaet over til at have en Formue- og Indkomstsskat. Jeg stiller mig noget i Modsætning til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), naar han siger, at Skatterne skulle staa i Forhold til Skatteevnen. Jeg mener, at det ikke alene er Skatteevnen, men først og fremmest Skattepligten, der bør lægges Vægt paa, og her tror jeg, at man har set noget forkert, naar man er gaaet over til fuldstændig at beskatte den virkelige Indkomst, og helt at lade Lejligheden ude af Betragtning. Det er principielt urigtigt ikke at tage noget som helst Hensyn til Betingelserne for Indkomsten. Hvis 2 Mænd, som hver især have en rigtig god Ejendom og derigennem have samme Betingelse for at have den samme Indkomst, beskattes saaledes, at den ene beskattes af 1,000 Kr., medens den anden beskattes af 2,000 Kr., er dette — det ville ærede Medlemmer let forstaa — principielt urigtigt. Jeg tror derfor, at ogsaa i den Henseende vil det være heldigt, om man faar disse Regler ændrede i den Retning, der er anvist af den højtærede Indenrigsminister, thi man vil ganske sikkert ude omkring i Kommunerne tage Lejlig-

heden i Betragtning, rent bortset fra Lovens Bogstav. Jeg tror, at man i Kommunerne har nogen Forkærlighed for den gamle Lejlighedsskat, og der er gennem disse Tillægs- og Fradragsbestemmelser anvist en Vej, ad hvilken man i nogen Maade kan følge det, som var god Skik i gamle Dage.

Hvad Spørgsmaalet om det andet Punkt i Lovforslaget, nemlig om Erhvervs-skatten, angaar, da er det ret indviklet, og det forekommer mig, at naar der skal være Tale om Drøftelse i et Udvalg, hører dette Punkt hjemme der. Der vil derfor ikke være ret megen Mening i i Øjeblikket at komme ind paa en Drøftelse deraf ved en 1ste Behandling her i Salen.

Hvad det tredie Spørgsmaal, det, som særlig har fanget de ærede Taleres Interesse, Spørgsmaalet om Statstilskuddet, angaar, forekommer det mig, at der med Hensyn dertil er skabt ret ejendommelige Arbejdsvilkaar fra den højtærede Ministers Side, idet der sidder en Kommission, som ikke er færdig med sine Overvejelser, og man saaledes har foregrebet denne Kommissions Arbejde. Det er mærkeligt, at samtidig med, at der er fremsat Forslag angaaende dette Spørgsmaal, meddeles det til dette høje Ting, at Kommissionen ganske vist ikke er færdig, men at Tinget alligevel kan begynde sit Arbejde, thi skulde det saa vise sig, at Kommissionen paa et senere Tidspunkt vedtog Regler, som fik Ministerens Anerkendelse, maatte Tinget finde sig i, at Ministeren fremsatte Forslag derom. Det forekommer mig, at det vilde have været nok saa heldigt, om den højtærede Minister havde ventet, til Kommissionen havde afgivet sin Betænkning og saaledes ikke havde foregrebet det Arbejde, som Kommissionen er i Færd med at udrette.

Hvad endelig Reglerne om Fordelingen angaar, er det jo fuldstændig rigtigt, hvad det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) sagde derom, at det jo ingen Regler var. Jeg synes, at det vilde være aldeles forkasteligt, at give den højtærede Minister den Frihed, at han efter bedste Skøn skulde fordele disse 300,000 Kr., rent bortset fra, at jeg er noget i Tvivl om, at dette høje Ting vil gaa ind paa den af den højtærede Minister her foreslaaede Aendring. Det forekommer mig, at det er